

Било горещо, и старецътъ, който успѣлъ да извърши изъ пѣтя толкова работи, се уморилъ. Нему се поискало да се отбие въ нѣкоя крѣчма, дѣто да си срѣбне нѣщо. Тамамъ ще влиза въ една крѣчма, на-срѣща му излѣзълъ единъ работникъ, който носѣлъ пѣленъ човалъ на грѣбъ.

— Какво е въ човала? запиталъ старецътъ.

„Круши, които не сѣ за прѣдъ хора, казалъ работникътъ: затова ги нося за свинитѣ“.

— На свинитѣ ли? Хубава работа! Колко ще се зарадва бабичката ми да види, че ѝ нося толкова круши! Стана вече нѣколко години въ нашитѣ колиби не сме видѣли за цѣръ нѣкакъвъ плодъ.

— „Какво би далъ за цѣлия човалъ?“ попиталъ работникътъ.

— Е, че да ти дамъ кокошката!

— „Това за крушитѣ, ами за човала?“

— За човала да ти дамъ дисагитѣ.

— „Добрѣ?“

Старецътъ далъ кокошката и дисагитѣ, а взелъ човала съ крушитѣ и влѣзълъ въ крѣчмата.

Въ крѣчмата имало много селени. Тамъ билъ и единъ богаташъ, който агитиралъ на селенитѣ и ги черпѣлъ: щѣло да има избори за народни прѣдставители. Този богаташъ почерпилъ и нашия старецъ, па го запиталъ, откъдѣ иде и какво носи. Старецътъ разправилъ всичко, каквото извършилъ прѣзъ деня. Всички прихнали да се смѣятъ. Смѣлъ се и старецътъ.

— Като си отидешъ довечера, бабата не ще ти постели да спишъ на меко, казалъ богаташътъ: ще ядешъ глѣчката.

— „Не само че не ще ямъ глѣчката, но и ще ме похвали, па ще ме и цѣлуне отгорѣ!“ рекълъ старецътъ.

— Обзалагамъ се по десетъ жълтици, че нѣма да стигне глѣчката, а и бой ще има!

— „Азъ нѣмамъ жълтици, но залагамъ себе си, жена си и всичко друго, каквото имамъ, ако има глѣчка“.

— Ако спечелишъ баса, ще вземешъ десетъ жълтици, а ако изгубишъ, не ща ти нищо. Искамъ да гласувашъ само за мене при избора.